

Так само нові ЗМІ супроводжують учнів як у класі, так і поза класом. Учитель хореографії має не тільки прийняти ці нові пристрої, але й навчитися керувати ними і застосовувати в освітньому процесі. ЗМІ постійно породжують нові питання чи проблеми. Часто студенти, коли побачать щось нове, дуже хочуть одразу це випробувати, перевірити. Педагоги мають бути відкритими технічним інноваціям і прагнути пов'язати нові засоби зі своїми компетентностями. Останнім часом дистанційна форма роботи теж стала можливою в танцювальній освіті.

В. Олівер описала ситуації, у яких поширеність поп-культури в ЗМІ (Інтернет, Facebook, YouTube, виступи наживо тощо) створює нові проблеми для вчителів, які зосереджуються на навчанні хореографії як художній формі. Але доступність танцю через засоби масової інформації може, навпаки, покращити викладання танцю, а також принести задоволення молодому поколінню, підключеному до технології: «Танець у ЗМІ може слугувати хореографічною освітою, виступаючи як диригент або зв'язок між відомим (популярна культура) та невідомим (танець як мистецтво). Правильно з методологічної точки зору було б: 1) дозволити студентам використовувати інноваційні технології і гаджети як інструменти для створення власного життєвого середовища, дослідження, відкриття, роздумів та пізнання; 2) педагогам – відповідати потребам сьогоденних студентів; та 3) збагатити досвід учнів шляхом залучення до наукових досліджень, творчої діяльності та навчальної програми, запропонувати студентам практичні можливості підготуватися до світу, в який вони найближчим часом увійдуть».

Танець все більше здатний перевищувати свої «межі» і бути більш ніж просто концентрованим мистецтвом хореографії. Це відбувається в процесі інтеграції різних видів мистецтва, залучення нових технологічних засобів і ЗМІ, засобів і можливостей ІКТ. Міждисциплінарність може вже не бути міждисциплінарною – тепер вона може бути дисципліною сама по собі.

Стрімкий розвиток цифрових технологій, програмного забезпечення педагогічного спрямування, мультимедійної техніки тощо сприяв виникненню й розвиткові підходу, побудованому на *інтеграції мистецтв і нових технологій у хореографічній освіті*. Розвиток *міжкультурного підходу* спричинений феноменом культурного різноманіття сучасного суспільства загалом та освітнього середовища зокрема. *Міжкультурний підхід* знайомить з численними напрацюваннями українських і насамперед зарубіжних педагогів-теоретиків і освітян-практиків щодо моделей освіти в умовах культурного різноманіття суспільства.

І. Мостова

ЗАСОБИ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ТАНЦЮВАЛЬНОГО ФОЛЬКЛОРУ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

І. Mostova

POPULARIZATION MEANS OF FOLK DANCE IN UKRAINE AND IN THE WORLD

Фольклорний танець вже багато століть продовжує зберігати та ретранслювати духовні цінності етносу, в якому він був сформований. Саме через фольклорний танець поширюються знання про традиції, побут, естетичні вподобання, моральні догми народу, адже він завжди виступав важливим

елементом синкретичного народного свята і вбирав в себе всі світоглядні надбання. Тому популяризація танцювального фольклору є одним з важливих факторів збереження національної ідентичності.

Багатоаспектність такого явища як танцювальний фольклор обґрунтовує інтерес до нього з позиції культурології, мистецтвознавства, філософії, фольклористики та хореографії. Через це перелік теоретиків та практиків, які вивчали особливості збереження та розвитку танцювального фольклору, може бути нескінченним.

У різні часи засоби та форми збереження танцювального фольклору трансформувались відповідно до вимог часу. Нині можна виділити декілька найпоширеніших форм ретрансляції фольклорних танців та їхнього збереження:

- концертна діяльність професійних та аматорських танцювальних колективів;
- етнофестивальний рух;
- інтернет-платформи та відеохостинги, що поширюють танцювальний фольклор.

Перша представлена форма збереження танцювального фольклору є найбільш репрезентативною. Вона популярна серед різних вікових груп населення, активно залучає до виконавської діяльності дітей та молодь, користується популярністю серед глядачів. Але подібна форма популяризації фольклору має недоліки: часта гіпертрофована академізація рухів та узагальнена типологізація балетмейстерської роботи призводить до втрати етнічних особливостей народних танців.

Збереження танцювального фольклору через впровадження та поширення етнофестивалів має менше недоліків, адже більшість учасників таких заходів – колективи, що зберігають народну танцювальну традицію. На жаль, зацікавленість глядачів у подібних заходах набагато менша, а аудиторія, на яку спрямовується трансляція танців – учасники інших подібних колективів.

Але сьогодні диктує нові умови життя та надає нові можливості завдяки діджиталізації, що є невіддільною складовою усіх сфер життя. В умовах пандемії та впровадження карантину набуває популярності інтерактивна форма збереження танцювального фольклору. Найбільш популярним відеохостингом є YouTube, де регулярно з'являються нові канали, що спрямовані на ретрансляцію фольклорних танців. До таких каналів належать: «HUNGARIAN and other TRADITIONS», «UA Tanci», «Folk Dances Around the World» та багато інших. Значна кількість підписників засвідчує інтерес глядачів до подібного контенту. Переваги популяризації танцювального фольклору через відеохостинги – значна аудиторія, доступність до перегляду 24/7, можливість діяльності в умовах пандемії.

Отже, можна зазначити, що сучасні форми збереження танцювального фольклору розвиваються відповідно до глобалізаційних змін та досить швидко адаптуються до вимог інтернет-простору. Все підкреслює нескінченність інтересу глядачів до народних танців, що є запорукою збереження національних культурних традицій.